

נִקְדָּה מִהַפְרָשָׁה - פְּרִשְׁת שְׁלַח

פְּרִשְׁת "שְׁלַח לָךְ" מְסַפֶּרֶת
סְפּוּר חָשׁוּב, וְגַם עָצוּב.
הַשֵּׁם אוֹמֵר לְמֹשֶׁה לְשַׁלַּח
"מֵרִגְלִים".

אֲנָשִׁים חָשׁוּבִים וְצַדִּיקִים.
לְבַדֵּק אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַטּוֹבָה.
כִּי־צַד הָכִי כִדְאִי לְהַכְנִס אֵלֶיהָ.
הַמֵּרִגְלִים אֶת הָאָרֶץ בִּדְקוּ.
אַרְבָּעִים יוֹם הֵם הִסְתּוֹבְבוּ.
מָצְאוּ פְּרוֹת גְּדוֹלִים וְטוֹבִים,
רָאוּ גַם עָרִים גְּדוֹלוֹת וְעֵנְקִים.

כְּשֶׁחֲזְרוּ הַמֵּרִגְלִים מִתַּפְקִידָם
דִּבְּרוּ קָשׁוֹת וְהַפְחִידוּ אֶת כָּלָם.
אֵין לָנוּ כַּח לְהַכְנִס לָאָרֶץ,
הָאֲנָשִׁים שֵׁם חֲזָקִים וְעֵנְקִים.

זֶה הָיָה חֲטָאָם הַגָּדוֹל,
כִּי אֶת הָעַם הִחְלִישׁוּ מְאוֹד.
הַשֵּׁם הִרִי, אֶת הָאָרֶץ הַבְּטִיחַ.
וַיִּתֵּן לָנוּ גַם כַּח לְנִצָּחַת.

שְׁנֵי מֵרִגְלִים, יְהוֹשֻׁעַ וְכָלֵב,
אָמְרוּ אֶת אֲשֶׁר רָאוּ בְּאֶמֶת
"הָאָרֶץ טוֹבָה מְאֹד!
"נוֹכַל לְכַבֵּשׁ אוֹתָהּ וְלַעֲלוֹת!"

הַשֵּׁם כָּעַס מְאֹד עַל חֶסֶר
הָאֱמוּנָה. לָכֵן, נִשְׁאַר אוֹתוֹ
דִּוָּר בַּמִּדְבָּר. וְלָאָרֶץ הַטּוֹבָה
לֹא הִגִּיעַ בְּכָלָל.
אָנוּ לוֹמְדִים מִהַפְרָשָׁה לְבִטָּח
בַּהֲשֵׁם כָּל יוֹם וְכָל שָׁעָה.

נקדה מהפרשה - פרשת שלח

פרשת "שלח לך" מספרת
ספור חשוב, וגם עצוב.
השם אומר לשלח "מרגלים".
אנשים חשובים וצדיקים.
לבדק את ארץ ישראל הטובה.
ארבעים יום הם הסתובבו.
מצאו פרות גדולים וטובים,
ראו גם ערים גדולות וענקים.

זה היה חטאם הגדול,
כי את העם החלישו מאוד.
שני מרגלים, יהושע וכלב,
אמרו "הארץ טובה מאוד!
"נוכל לכבש אותה ולעלות!"
אך העם לא שמע לדבריהם,

פשחו המרגלים מתפקידם
דברו קשות והפחידו את כלם.

אנו לומדים מהפרשה
לבטח בהשם
כל יום וכל שעה.

הורים יקרים,

ח. הורים

